

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 112/2492

นายขุน สงระน้อย, นายทิม จรระน้อย, นายเทียน สิ้นระน้อยโจทก์ นายล้วน ผู้ใหญ่บ้านจำเลย กฎหมาย
ลักษณะอาญา ม. 136, ม. 138.

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 136, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 138, . ป.วิ.อ. มาตรา
2

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความผิดฐานรับสินบลตาม ก.ม.ลักษณะอาญา มาตรา 138 นั้น ผู้ให้สินบลไม่มีสิทธิจะฟ้องขอให้
ลงโทษผู้รับสินบลในฐานะเป็นผู้เสียหายได้. (อ้างฎีกาที่ 968/2479)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเป็นผู้ใหญ่บ้าน แกล้งจับโจทก์หาว่าลักทรัพย์ แล้วบังคับเรียกเอาเงินไปจาก
โจทก์ ขอให้ลงโทษจำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นลงโทษจำเลยตามกฎหมายลักษณะอาญา
มาตรา ๑๓๘ จำคุก ๑ ปี ศาลอุทธรณ์เห็นว่าโจทก์ไม่ใช่ผู้เสียหาย ไม่มีอำนาจฟ้อง พิพากษากลับ
ให้ยกฟ้อง โจทก์ฎีกาว่า โจทก์ให้เงินจำเลยโดยถูกบังคับ หาใช่ให้สินบลด้วยใจสมัครไม่ โจทก์จึงเป็น
ผู้เสียหาย มีสิทธิฟ้องได้. คดีศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นลงโทษจำเลยตาม ก.ม.ลักษณะ
อาญามาตรา ๑๓๘ ซึ่งเป็นเรื่องให้และรับเงินสินบลแก่กัน หาใช่เป็นเรื่องบังคับเอาเงิน
ซึ่งเป็น+ผิดตามมาตรา ๑๓๖ ซึ่งโจทก์มิได้อุทธรณ์คัดค้านจึงต้องฟังเป็นยุติ โจทก์จะมาโต้เถียงใน
ชั้นฎีกาไม่ได้เมื่อกรณีนี้เป็นความผิดตามมาตรา ๑๓๘ แล้ว ผู้ให้สินบลไม่มีสิทธิตามกฎหมายที่จะ
ฟ้องผู้รับสินบลในฐานะผู้เสียหายได้. พิพากษายืน.

องค์คณะ

ปรีชาวินิจฉัย . จำรูญเนติศาสตร์ . ศิลปสิทธิวินิจฉัย

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา . ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th . <https://thaideka.online/deka/112/2492>